

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине у РС

Користећи се овлаштењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем је високи представник овлаштен да “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног говора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на члан I:1 поменутог Анекса 10, који се експлицитно односи на промовисање поштивања људских права и

повратка избјеглица и расељених лица;

С обзиром на важност коју Савјет за мировну имплементацију придаје убрзању повратка избјеглица и обезбјеђењу потпуне и недискриминирајуће provedбе имовинских закона у Босни и Херцеговини;

С обзиром и на потребу исправљања извјесних грешки и пропуста до којих је дошло у Одлуци од 4. децембра 2001. године о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине (Службени гласник Републике Српске, бр. 38/98, 12/99, 31/99, 65/01 и 64/02);

Констатујући да ће предложене измјене и допуне горе поменутог Закона осигурати већу усклађеност имовинских закона у Босни и Херцеговини;

Узимајући у обзир све наведено, Високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине у Републици Српској

Закон садржан у овој Одлуци и који представља саставни дио ове Одлуке ступа на снагу у складу са чланом 12. Закона на привременој основи, док га Парламент Републике Српске не усвоји у редовној процедури без измјена и допуна и без икаквих других услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и без одлагања се објављује у Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 15. мај 2003. године

ЗАКОНО ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ПРИМЈЕНЕ ЗАКОНА О КОРИШТЕЊУ НАПУШТЕНЕ ИМОВИНЕ

Члан 1

У члану 2а. Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 38/98, 12/99, 31/99, 65/01 и 64/02) додаје се нови став 6. који гласи:

“Изузетно, у случају спора о ваљаности уговора о замјени када је прије 29. децембра 2001. године надлежни орган донио рјешење о враћању стана које није извршено, надлежни орган ће по службеној дужности одгодити извршење до доношења правоснажне судске одлуке, под условом да заинтересована страна пружи доказ о покретању поступка код надлежног суда.”

Члан 2

Члан 16. став 2. мијења се и гласи:

“Уколико носилац станарског права не поднесе захтјев у року наведеном у претходном ставу надлежном управном органу, надлежном суду или Комисији, односно захтјев за извршење одлуке Комисије у року наведеном у *Закону о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица* (Службени гласник Републике Српске, бр. 31/99, 2/00, 39/00 и 65/01), станарско право му престаје.”

Члан 3

Члан 24а. став 4. тачка 5. мијења се и гласи:

“има члана свог породичног домаћинства који има смјештај на

територији Републике Српске, или у истом мјесту или општини на територији Босне и Херцеговине гдје је живио 1991. године, уколико такав смјештај одговара минималном стандарду смјештаја из члана 1а. овог Закона; или”.

Члан 4

Члан 24а. став 5. брише се.

Члан 5

Члан 24б. став 3. мијења се и гласи:

“У смислу овог члана, под појмом “привремени корисник” сматрају се сви чланови породичног домаћинства дефинисани у члану 24а. став 6. овог Закона”.

Члан 6

Члан 25. став 2. мијења се и гласи:

“У случају спора о ваљаности преноса права на непокретности, надлежни орган прекида поступак и упућује странкеда покрену поступак код надлежног суда у складу са одредбама *Закона о општем управном поступку* који регулише претходна питања у циљу доношења одлуке у спору. Изузетно од одредби *Закона о парничном поступку*, терет доказивања је на странки која тврди да је по основу преноса права право на непокретност стекла на добровољан начин и у складу са законом. У случају гдје се једна од прометованих непокретности налази на територији неке од држава насталих од бивше СФРЈ, терет доказивања је на странки која тврди да промет непокретности није извршен на добровољан начин и у складу са законом, у циљу успостављања правног статуса прије извршеног преноса.”

Члан 7

У члану 25. додаје се нови став 3. који гласи:

“Изузетно, у случају спора о ваљаности преноса права на

непокретности када је прије 29. децембра 2001. године надлежни орган донио рјешење о враћању непокретности које није извршено, надлежни орган ће по службеној дужности одгодити извршење до доношења правоснажне судске одлуке, под условом да заинтересована страна пружи доказ о покретању поступка код надлежног суда.”

Члан 8

Члан 27а. мијења се и гласи:

«Лице чије је право привременог коришћења или станарско право престало према члану 2. овог Закона, а које је уложило своја лична средства на име неопходних трошкова унепокретности или стану, има право тражити поврат тих средстава према Закону о облигационим односима («Службени лист СФРЈ», бр. 29/78 и 39/85 и «Службени гласник Републике Српске», бр. 17/93 и 3/96). Поступак поврата средстава према Закону о облигационим односима може започети од дана када је ранији власникили носилац станарског ступио у посјед непокретности или стана.

У случају када је суд одредио накнаду средстава лицу из става 1., власник или носилац станарског права може у складу са Законом о облигационим односима намирење тих средстава захтијевати од надлежног органа или од даваоца стана на кориштење.

Надлежни орган је одговоран за сва оштећења непокретности или стана од тренутка када је непокретност или стан напуштен од стране власника или носиоца станарског права до тренутка његовог враћања у посјед власнику или носиоцу станарског права, односно члану његовог породичног домаћинства из 1991. у складу са овим Законом, или када се ради о непокретности, до тренутка када је непокретност исељена и запечаћена, а обавијест достављена власнику у складу са одредбама овог Закона и Закона о општем управном поступку. Све поправке стана од стране носиоца станарског права или члана његовог породичног домаћинства из 1991. да стан врати у стање прије

његовог напуштања, сматраће се као «средства којима је носилац станарског права отклонио ратну штету» у сврху откупа стана у складу са Законом о приватизацији државних станова («Службени гласник Републике Српске», бр. 11/00, 18/00, 35/01 и 47/02).»

Члан 9

У члану 31. став 1. ријечи “до доношења рјешења” замјењују се ријечима “до извршења рјешења”.

Члан 10

Члан 35. став 1. мијења се и гласи:

“Привременом кориснику непокретности или стана који је дужан иселити из непокретности или стана и који има право на алтернативни смјештај у складу са овим Законом, алтернативни смјештај у складу са овим Законом обезбјеђује на територији Републике Српске надлежни орган на чијој територији је привремени корисник имао посљедње пребивалиште или боравиште. Привремени корисник је дужан да исели из непокретности у року из члана 11. овог Закона, односно из стана у року из члана 18. овог Закона.”

Члан 11

У члану 37. став 3. тачке 1. и 2. ријечи “налогом за принудно исељење” замјењују се ријечима “роком за напуштање непокретности или стана наведеном у рјешењу”.

Члан 12

Овај закон ступа на снагу осам дана након објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.